

TALÁLT KÉP

Ecce homo. A bábu mint tükörkép

– életézés bábosként a kolozsvári bábszínházból –

A bábu a karikatúra rokona. A karakter, amit megjelenít és játékba hoz a bábu, sűrített, felnagyított emberi tulajdonság.

Így csap össze a hatalomvágy a lelki szabadsággal; a bohóc humora a szolgáltsággal; korlátok, megfelelési vágyak a józan paraszti ésszel, a természetszerű emberi szabadsággal... A naivitás és a nyitott, tiszta, törekeny figyelem indul útjára gyermek formájában és megmérkőzik a pénzhésséggel, a ravaszsággal, a képmutatással, a hatalmi játékokkal, és veszít vagy győz, de megmérettetik az emberi minőség.

Egy kis kőszínház kereteiben, ahol az általános jogrend, kesze-kusza ügyintézés tudható és nem tudható megoldásfolyamatai zajlanak az adminisztratív szintereken, sokszor marionett a bábszínész is. Egyszerre éli a való világ korlátolt rángatottságát, és egyszerre fordítja szabadon karakterekre az emberi minőségeket.

Az élet színházában a bábszínház alkimista műhelye az emberi minőségeknek. Tömény karakterek formájában felmutatja őket, és összezsapásaikon keresztül a mese tégelyében készül az arany és fortyog a szurok. Tükre, karikatúrája annak, ami kint van – és ideális esetben megszületik az a perspektíva is, ami élni segít gyermeket és felnőttet, mert látni tanít.

Patka Ildikó

Én vagyok Pinokkió, Puck Bábszínház. Fotó: Nicu Cherciu

